

[Horn.]

Skulle man ikke kunne finde frem til en virkelig vejreform, således som betænkningerne har givet udtryk for, vil jeg dog henstille, at man bestræber sig for at tage disse to specielle områder op, så at man kan se, hvorledes behovet vil være i de nærmeste år, og således at vore vejregler kan blive tilpasset, så at der ikke skabes altfor store vanskeligheder for fremtiden.

Transporten er en betydelig faktor i hele vort produktionsliv. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, at den nærmer sig 10 pct. af nationalproduktet, men i så fald er det jo ikke nogen ringe faktor, og det viser, med hvilken alvor og opmærksomhed man bør følge hele denne sag. Jeg kunne her indskyde som en sidebemærkning til nogle af de taler, der er holdt her under finanslovdebatten, hvor man har været inde på beskæftigelsesproblemet, at her netop er et af de områder, hvor man måske ved en fornuftig planlægning fra samfundets side kunne have et vist beredskab både for landkommuner og bykommuner at sætte ind ved selve jordarbejdet, som ingen valuta kræver, men som er et arbejdskraftsproblem. Vi ved jo, at hele denne ombygning vil stå på i nogle år, så her er i hvert tilfælde et område, man bør have opmærksomheden henvendt på.

Til slut vil jeg fremhæve et andet spørgsmål, som er meget nært knyttet til dette, og som også må tages op ved en revision af vejlovgivningen, og det er begrebet statsveje. Det er et begreb, man ikke hidtil har villet høre tale om. Sidst det var til forhandling her i tinget, var, da vi gennemførte loven om den nye færgerute mellem Halsskov og Knudshoved og de tilslutningsveje, som skal bygges til denne nye færgerute. Det vil sikkert erindres, at flertallet i det høje ting afviste tanken om at lave statsveje. Jeg tror ikke, man kan blive ved at opretholde det synspunkt. Vi har ganske vist nogle statsveje: der er enkelte broer, der er statsveje, strækninger på fugleflugtslinien nede på Lolland-Falster er delvis anerkendt som statsveje, og der er måske også andre mindre områder, hvor det samme gælder, men rent principielt har man ikke hidtil villet anerkende dette.

Jeg synes, det er forkert, at man kan

pålægge de to bælthbyer, Korsør og Nyborg, kapitaliserede udgifter på henholdsvis 200 000 og 300 000 kr. Tallene er måske rettet ved senere forhandlinger, men det er i hvert fald en lignende størrelsesorden, der er tale om for de veje, som skal bygges, og som de pågældende borgere snarere kommer til at benytte mindre end den øvrige befolkning. Det er ikke så sært, at skatteyderne i de to byer tvivler på, hvad der er lov og ret i dette land. Selvom den tidligere trafikminister anstrengte sig for, at der blev handlet så lempeligt, som loven nu tillod det, måtte ministeren naturligvis holde sig til loven, men der er ingen i de to byer, som kan forstå, at de alene skal bære så stor en andel af byrderne ved disse motorveje. Det forhold kan vel ikke rettes, men jeg vil dog sige til de motorkørende, som ikke er så tilbageholdende, når det drejer sig om at stille krav til staten, at når de nye motorveje kommer og de motorkørende skal befare dem, skal de tænke på, hvilke krav disse motorveje har stillet til de to byers borgere, som måske dårligt kan bære det, som nærmest har måttet betale over evne. Jeg tror som sagt ikke, der er mulighed for at rette på forholdet, men den skade, som har ramt dem, skulle ikke gerne ramme andre, og jeg beder om, at dette forhold bliver betragtet med forståelse også her i det høje ting. Jeg ved, at regeringen har særdeles forståelse for det; det blev der givet udtryk for dengang, denne lovgivning blev vedtaget.

Jeg kunne forsåvidt udstøde endnu et hjertesuk. Jeg har hørt noget om, at statsbanerne tænker på at gøre yderligere attentat på de to byer i forbindelse med den rationalisering med overgang til motordrift, som finder sted. Jeg skal ikke her komme ind på det, men vil forbeholde mig at vende tilbage til spørgsmålet. Hvis man først pålægger visse borgere særlige udgifter og bagefter fra statens side tager indtægtsmulighederne fra dem, bliver det dobbelt galt.

Marie Antoinette von Lowzow: Jeg vil tildele mig at henlede det høje tings opmærksomhed på de meget vanskelige, ja, man har vel egentlig lov til at sige fortvivlede forhold, som vore unge værnepligtige, der